

Η ήπια δύναμη του ελληνικού πολιτισμού

Γράφει ο Σπύρος Παπαστεφάνου

Και ξαφνικά κατά την διάρκεια της τελετής στέψης του Βασιλιά Καρόλου Γ', στο Αβαείο του Ουέστμινστερ, μετά ακριβώς από το Χρίσμα, το επταμελές Σύνολο Βυζαντινών Ψαλμών υπό το Δρ Αλέξανδρο Λίγκα, έψαλλε στα ελληνικά τους πρώτους επτά στίχους του 71ου Ψαλμού του Δαβίδ της Παλαιάς Διαθήκης.

Μια προσευχή για να ευλογεί ο Θεός τον βασιλιά Σολομώντα.

Είναι το σημείο της εμβληματικής αυτής τελετής, που ουσιαστικά ενώνει το Ηνωμένο Βασίλειο και τον Βασιλιά του με την πόλη της Ιερουσαλήμ (Σολομώντας) και την Βυζαντινή παράδοση της Κωνσταντινούπολης και αποτέλεσε ένα νεωτερισμό που επέβαλε ο Κάρολος, τονίζοντας για μία ακόμη φορά της πνευματική του σχέση με το Ανατολική Ορθόδοξη Χριστιανική Παράδοση.

Ελάχιστοι γνωρίζουν ότι πριν από λίγα χρόνια όταν το συμβούλιο του Θρόνου έπρεπε να αποφασίσει για τον διάδοχο, λόγω της προχωρημένης ηλικίας της Βασίλισσας Ελισάβετ, αμφιταλαντεύτηκε για το εάν έπρεπε να στεφθεί Βασιλιάς ο Κάρο-

λος ή ο γιος του Γουίλιαμ.

Με διακριτική κομψότητα το κανάλι του BBC μετέδωσε τα τελετουργικά μηνύματα που ουσιαστικά επέβαλε ο Κάρολος, αναφέροντας ότι το έκανε για να τιμήσει την ελληνική καταγωγή του πατέρα του. Κάτι που όσοι γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, κάθε άλλο θα έλεγα.

Αυτό είναι το δένδρο, πιο είναι το δάσος;

Το βαθύτερο νόημα είναι ότι μία μικρή πληθυσμιακά χώρα όπως η Ελλάδα, για μία ακόμη φορά απέδειξε ότι είναι κιβωτός μίας πολιτισμικής κληρονομιάς, ενός τρόπου σκέψης και θεώρησης του κόσμου, της δημοκρατίας, με δικές της αξίες και αρχές, στις οποίες στηρίζεται ο δυτικός πολιτισμός.

Μπορεί αυτή την έκφανση του Soft power της Ελλάδας, να μην μπορεί να κεφαλοποιηθεί διπλωματικά αλλά κανείς δεν αμφισβητεί ότι η μικρή αυτή χώρα λόγω της ιστορικής της γόμωσης έχει μία πλανητική διάσταση. Χωρίς ίχνος υπερβολής θεωρείται το φιλοσοφικό κομμάτι της Δύσης.

Ενας γεωγραφικός τόπος που συνδέει τους εθνικούς με το Βυζάντιο και την

σχέση του με την Ορθοδοξία καταλήγοντας να αποτελεί συγκοινωνούν δοχείο με την θεοσοφία των μονοθεϊστικών θρησκειών, με κέντρο τους την Ιερουσαλήμ.

Ίσως αυτή η ήπια δύναμη (soft power) θα μπορούσε, σε εποχές όπως οι σημερινές που όλα επιτρέπονται και ταυτόχρονα αμφισβητούνται, να διαδραματίσει έναν ουσιαστικό ρόλο για το μέλλον της. Δεν είναι τυχαία η οικονομική, ενεργειακή, πολιτισμική συμπίεση με τις τρεις εμβληματικές δυνάμεις της μεσογείου. Ελλάδα- Ισραήλ- Αίγυπτος. Τρεις χώρες, τρεις πανάρχαιοι πολιτισμοί. Υπάρχουν πολλά κοινά ιστορικά παθήματα που μας συνδέουν.

Πάντοτε ανήκαμε στην δύση, αυτό δεν το αμφισβητεί κανείς. Την μοναδική φορά που επιχειρήσαμε να φορέσουμε τον μανδύα της καιροσκοπικής ουδετερότητας, μεταξύ Ανατολής και Δύσης το πληρώσαμε πανάκριβα με εμφυλίους και διχασμούς.

Ίσως ήρθε η ώρα να ανακαλύψουμε τον ίδιο της τον εαυτό. Τι είμαστε και που ανήκουμε.

Είμαστε η Ανατολή της Δύσης και η Δύση της Ανατολής.

Ίσως αυτή η ήπια δύναμη (soft power) θα μπορούσε, σε εποχές όπως οι σημερινές που όλα επιτρέπονται και ταυτόχρονα αμφισβητούνται, να διαδραματίσει έναν ουσιαστικό ρόλο για το μέλλον της.